

[Jørn Jespersen]

kontrol og større udbud, tilsigter en større handel på tværs af landegrænserne ved udbydelse af bygge- og anlægsopgaver. Kredsen af ordregivende myndigheder udvides til også at gælde koncessionshavere m.v. samt transportvirksomheder og virksomheder, der distribuerer vand og energi. Der er en lang række danske virksomheder, som på disse områder hidtil har kunnet få dækket en meget stor del af deres efterspørgsel i form af danske produkter og dansk arbejdskraft, ja, de har måske ligefrem i visse sager fået pålagt ved bestemte arbejder at gøre det.

En sådan efterspørgsel, som retter sig mod det danske marked, vil nu i et vist omfang bortfalde, men redegørelsen indeholder ikke nogen vurdering af, hvor stor en dansk produktion der bortfalder. Og det er heller ikke muligt på baggrund af redegørelsen at vurdere, om danske virksomheder får en ordretilgang fra udlandet, som opvejer den mistede produktion. Vil direktivets nye regler i realiteten have den samme virkning for alle EF-lande, eller vil der være en tilbøjelighed til, at de små lande bliver ramt hårdt af direktivet, hvorimod de store lande som sædvanlig smutter udenom og det hele ender med at skade dansk produktion og dansk beskæftigelse?

De såkaldte fagentrepriser gøres nu umulige at gennemføre for arbejder over en vis værdi. Hvilke konsekvenser vil det have for dansk byggeri? Hvilke konsekvenser vil det have for boligselskabernes mulighed for at bygge på den måde, som det passer dem bedst?

Fristen for annoncering forlænges, og ved store arbejder skal de offentlige myndigheder give den første melding allerede seks måneder forud for selve udbudsfasen. Mon ikke der vil være en tendens til, at det i et vist omfang vil sinke og bureaukratisere processen? Og kunne man ikke forestille sig, at en sådan forsinkelse af processen vil føre til en fordyrelse af byggeriet og dermed til højere huslejer?

Man kunne også spørge, om en forøget udbudsmulighed vil betyde noget for danske myndigheders krav til entreprenører om regnskabspligt. Vil det forværre eller forbedre vores muligheder for at føre en ordentlig regnskabskontrol i forhold til bygherrer og entreprenører inden for det danske byggeri?

Er der noget i direktivet, der er i modstrid med de gældende regler f.eks. for udbudscirku-

lærer og for, hvordan vi i Danmark på andre områder praktiserer byggeri?

Endelig kunne det være interessant at vide, om man har en vurdering af, hvor mange der skal ansættes til at administrere, kontrollere og give bøder i henhold til direktivets bestemmelser. Det hedder kun ganske løst, at man skal indføre sanktionsmuligheder.

Hermed er vi ganske naturligt ovre i direktivforslag nummer 3, som i høj grad drejer sig om at opbygge et vældigt kontrolapparat til at kontrollere, at alle procedurer bliver overholdt i forbindelse med offentlige indkøb og bygge- og anlægsordrer. Hvor stort et apparat forestiller man sig rent faktisk at der skal opbygges?

Det forekommer os i SF, at der er tale om en endog meget stor afgivelse af suverænitet. Det skal være muligt for Kommissionen og andre organer at annullere ordrer. Det skal være muligt at tilkende erstatning. Det skal være muligt at give tvangsbøder. Det skal være muligt at intervenere i verserende sager – man kan næsten se det beredne politi for sig – og det skal endelig være muligt at stille sager i bero og dermed sinke processen.

Vi må sige sammenfattende om alle tre direktivforslag, at vi mener, de er uhyre dårligt belyst i de redegørelser, der er givet, og at vi er dybt skeptiske over for deres gennemførelse.

Niels Anker Kofoed (V):

Der er noget særligt ved disse forslag, ikke på grund af deres tekniske og saglige indhold, men fordi det er første gang, vi i salen har forslag, som bl.a. har det sigte at muliggøre målet, nemlig det indre marked.

Det er altså første gang, der foreligger forslag til åben forhandling i Folketinget, og derfor kan jeg give det ærede medlem hr. Ivar Nørgaard ret, for jeg er også lidt skuffet over resultatet af, at vi forelægger dem på denne efter min mening parlamentarisk rigtige facon. Der sidder – ja, hvis jeg havde turdet sige det lidt kraftigere, havde jeg gjort det – ikke en eneste journalist i presseløgen. Det synes jeg er til stor ære for dem, der informerer befolkningen. Men det er måske, fordi der nu er kommet rigtig offentlighed om sagen.

Før havde man det såkaldte lukkede system i Markedsudvalget, og så sad der en del velkvalificerede journalister udenfor, som havde sat sig ind i tingene, og de forsøgte så at kommunikere